

BELÉGZÉS, KILÉGZÉS

Inhale, Exhale

Készítette: GILLICH BETTINA Divat – és Textiltervezés Mester szak, I. évfolyam

Témavezető: Remete Kriszta DLA habil, egyetemi docens

A Magyar Nemzeti Bank képgyűjteményéből választott alkotóm, Kondor Attila munkásságát dolgoztam fel ebben a projektben. Korábban a Műcsarnokban láttam a Szabadságtapasztalat névre keresztelt képét 2019-ben. Ezen a kiállításon látható festmények, gondolkodói folyamatoknak a tudatosítása, amelyek a látványvilág jelenségei festői és filozófiai tapasztalattá válnak. Legfontosabb jellemzője alkotói folyamatában a befelé figyelés, önmagunk mélyebb megismerése és a külvilág megfigyelésén alapszik. A képei meditatív állapotba ejtenek bennünket. Festményei az örökkévalóságnak szólnak és a transzcendens jelenlétét és annak elvont megfogalmazását hivatott képviselni. A Szabadságtapasztalat összefoglaló címként szerepel, amelyek egy-egy tematikus egységet hivatottak képviselni. Itt megtalálhatók személyes élettér inspirálta képek valamint filozófiai-esztétikai alapkérdéseket is feszegető témák is, amelyek múltbeli emléket őriznek és átemelt művészettörténeti toposzokat, emblematikus épületeket (Pantheon), reneszánsz kerteket hivatott képviselni.

A festmények és a művész filozófiája alapján fontos szerepet kap a figyelés, így ez a címválasztásban is eszerint határozta meg. A „Belégzés, Kilégzés” címet a meditációban, illetve jogában alkalmazott tudatos légzéstechnika ihlette, ami az első lépése a meditatív állapotba való eljutáshoz.

A képet lényegében színek és formák feldolgozásával kezdtem. Elmosódott, organikus és éles geometrikusformák - jelen esetben kariatida oszlopok - kettősségén alapszik, szóval ezt az ellentét párt vettem alapul a tervezésem folyamatának kezdetén. Színek tekintetében a kék, türkiz árnyalatokat variáltam és fehérrel megtörtem azt, akár csak a festményen.

Ezek alapján a hangulat meghatározás következett. Készítettem egy moodboardot, amiben helyett kapott az antikvitás, filozófiai háttér, a megfoghatatlan világok, avagy a transzcendens jelenlétét jól szimbolizáló vagy hangulatában hozzá közel illő képeket választottam.

Még a teljes sziluett tervezés előtt a már korábban említett organikus- geometrikus formai kontraszt alapján kerestem példákat, így találtam meg Dilara Findikoglu 2020-es Tavaszi/Nyári kollekciójából egy rózsaszín sziluettet, amin a formák nagyon inspirálóak voltak az organikus rész kialakításához. Alexander McQueen 2020-as Tavaszi/Nyári kollekciójában egy tüllből készült virágmintás ruha és blézer kombinációja volt igazán inspiráló. Organikus formai megoldásra még Givenchy 2009-es őszi fehér, ecru sziluettjét találtam még inspirálónak.

Továbbá Matievski, elő-őszi 2022-es kollekciójából inspirált meg egyik sziluettje, ami egy fehér ruha, tüll alsószoknyával és fekete nadrággal és kesztyűvel hozza létre a kontrasztot, de ez mellett Balmain 2019-es őszi-téli kollekciójának egy darabja egyezteteti az egyszerű ruha alapot a túl nagyolt organikus fodor rátétrel. Isabel Sanchis egyik sziluettje inspirált még a tervezés kezdetén, ami egy fekete hosszúszoknyás, organikus formát felvett, elől nyitott szoknya, de a felsőrészen határozott V kivágású fehérrelem törte meg a túlzott fodrokat.

Röviden ezek a sziluettek és öltözék együttesek adták meg a kiindulópontot a későbbi anyagkísérletnek.

A textilmanipulációk között első körben különböző minőségű tüll anyagokat, mint például lágy és kemény tüllök, ezeknek a különböző tartásával játszottam valamint azzal, hogy hőhatására hogyan ugrik össze az anyag helyenként, néhol ki is égett, de az nem jelentett problémát. A tüll mellett muszlin anyaggal kísérleteztem még, mind a két manipulációhoz hőt használtam. Egyik esetben szintén öngyújtóval megégetett vagy odatartott és hő hatására összeugró felületeket képeztem, másik esetben üveggolyókat csomóztam az anyagba és utána beletettem forró vízbe az összecsomózott textilt. Miután kicsit benne hagytam a vízben kivettem, megszáritottam és kioperáltam a golyókat belőle és a textil műszálas összetételének köszönhetően szépen felvette a gömbök formáját és így kialakult egy érdekes organikus felület. Ezt az üveggolyós technikát kipróbáltam tüllel is, szintén remekül működött, viszont a kíváncsiság kedvéért egy lágyabb vászon anyaggal is kísérleteztem, amit végezetül el is vetettem, mert nem adott kellő hatást. Utolsó anyagkísérletem az volt, hogy két tüll közé maradék fonalakat, levágott maradék anyagokat tettem és utána levarrtam, ezt a típusú manipulációt elvettem a későbbi tervezéseim során, mert nem találtam eléggé kifejezőnek az organikus formákat illetően.

A terveket kollázsokként kezdtem el elkészíteni az anyagmanipuláció befotózásával, majd különféleképpen elkezdtem felépíteni sziluettet. Eleinte nagyobb terjedelmű kabátban gondolkodtam, aztán végül át tértem a ruha sziluettre és azt kombináltam különféle organikus tömegekkel és kivágásokkal.

Végül kialakítottam egy 6 darabból álló kollekciót, aminek 4. sziluettjét kezdtem el feldolgozni. A választásom azért esett erre, mert úgy éreztem ez az, ami teljesen visszaidézi az antikvitásból ismert kariatidák stílusát, illetve egy drapingelt réteg a filozófiát hivatott képviselni, míg a fodrok a festmény dús háttérben meghúzódó sziluettjét reprezentálják.

A kivitelezett öltözék megvalósításában ennek filozófiáját szem előtt tartva választottam a draping technikát, ami az antikvitást idézi és a megszerzett tanokat hivatott képviselni, magát a gondolkodást.

A kivitelezendő sziluettet három nagy szakaszban valósítottam meg. Az első egy fehér, rugalmas menyasszonyi szatén anyagú enyhén garbós, ujjatlan, hátul felsliccelt, rejtett zipzárral rendelkező ruha lett. Második rész egy kék pamutvászon anyag volt, amiben draping technikával kialakítottam egy félvállas, felülről felvehető objektet. Majd a harmadik rész a rátét, ami a háttér organikus sziluettjét reprezentálta, ezért minél dúsabban készítettem el a fodrokat.

A legérdekesebb rész a második, a kék pamutvászon objektum kialakítása volt. Mivel a két kéznek pontos helyet terveztem ki, így modellen tudtam csak kialakítani, ami így is eléggé megkötötte a karok mozgásterét. De ez abszolút nem jelentett problémát, mert egyfajta szobor jelleget kölcsönzött a sziluettnek. Természetesen először molinóból alakítottam ki, majd mikor pontosan átláttam minden pontját, a végleges kék pamutvászonból kiviteleztem, amit kicsi öltésekkel rögzítettem. Rátérve a harmadik részre, avagy a teljes organikus megjelenítésére. A fodrokat tüllből, muszlinból, elastikusabb műbőrből, fátültüll kevertem, ami egy nagyon dús és összetett organikus hatást adott a sziluettnek. A muszlin anyagból készült üveggolyós manipulációt teljes egészében bele építettem. Helyenként a fodrok szélét különböző színű cérnákkal eldolgoztam, hogy még jobban hozzá adjon egy kis színt az eddigi dolgokhoz. Illetve kísérleteztem a fodrok felépítésével, ami azt eredményezte, hogy két fajta verziót hoztam létre. Az egyik a teljesen egyenes csík szabásminta volt, amit közepen

behúztam, míg a másikat spirál alapú szabásmintával készítettem el és ezeket kevertem végül a sziluettben különböző színekkel és anyagokkal. Valamint a türkiz műbőrből csináltam egy középen kétszeresen behúzott széles fodrot, ami egyfajta tartást adott és meghatározta a fodrok elhelyezkedését. Így végezetül létrejött a végleges objektruha.

A fotózásra is készítettem egy külön hangulattáblát, amiben a haj, smink és a megvilágítást valamint a hatást is megterveztem. Sminknek egy fényes bőrképet képzeltem el, természetes megjelenéssel és sok highliterrel, valamint a szemöldöknek mindenképp csillogó ezüstöt gondoltam. A hajnak egy vizes hatású, fejtetőn hullámos, zselével kialakított hajstílust álmodtam meg, mindenképpen vörös hajú modellt szerettem volna a projekthez, mert a kék szín remekül kiemeli, valamint kiegészíti a teljes összképet. A legvégére hagytam az effektek és megvilágítás jellemzését. Tükörfóliát használtunk a padló alapjának, amire a modellt helyeztük, majd ezt a fóliát megvilágítottuk, ami visszaverte a fényt a falra, így kaptuk meg azt a hatást, ami úgy látszik, a képeken mintha víz lenne, és az tükröződne. A fotózás tematikájába mindenképp bele akartam építeni a víz tükröződését, mert a festményen is megjelenik ez az effekt. Valamint a sminkben és hajban is visszaköszönnek csillogást, fény visszaverődést hangsúlyozó effektek.

Összegezve a belégzés, kilégzés projektben egy objektruha jött létre, ami összefoglalja a festmény vizuális és filozófiai tartalmát egyaránt. Valamint, a fodrok mozgása egyfajta mozdulatot képesek generálni, ami ad egyrészt egy dinamikát a ruhának, másrészt pedig életre kel olyan szempontból, mintha a ruha is lélegezne. Habár a fehér egybe ruha statikusságot kölcsönöz az egész sziluettnek a drapingelt kék vászon pedig amellest, hogy az antikvitásban megjelenő filozófusok általi viseletből inspirálódtam egy átvezetést nyújt a fehér ruha statikussága és a fodrok burjánzása között. A kezdetben meghatározott geometrikus – organikus ellentétpár, valamint a végleges öltözetet tekintve a statikus – dinamikus ellentétpár is szerepel ezen belül. A színvilág kicsit eltérőbb lett, mint maga a festmény, de lehet pont ettől lesz még gazdagabb a végeredmény.

A projektnek lesz utóélete, mert számomra ez a téma azzal volt azonos, hogy hogyan tudom megjeleníteni a megfoghatatlant egy öltözéken belül. A művész alkotási filozófiája is érdekes számomra és szívesen foglalkoznék vele tovább. A terveim között szerepel a témában utána olvasni és még több festményt feldolgozni, valamint körüljárni azt a kérdés kört, hogy amit jóformán az emberek érzékelnek, vagy csak ha a transzcendensre gondolunk, azt hogyan lehet megjeleníteni textilekkel, különböző felületekkel, anélkül, hogy elbogatellizálnánk ezt a témát vagy egyszerűen túlzottan egyszerű lenne a megjelenítése. A felületeket és sziluettek mellett más művészeti médiumokkal is tovább dolgoznám, mint például animáció vagy performance vagy a sminkelés. Először is az animáció, egyébként is egy jó kiindulópont lenne, mivel a művész maga is csinált animáció kísérleteket a Műcsarnokban megrendezett kiállításán és így egy teljesen új világot, valamint erős atmoszférát teremtett. Személy szerint nekem fontos, hogy egy adott műalkotás, legyen az film, öltözet, képzőművészet vagy bármilyen médium, ha egy olyan hangulatot tud árasztani magából, amit mások is éreznek véleményem szerint, azaz igazán átható művészet.

Továbbá azt is jó ötletnek tartom a későbbiekben, hogy ezeket az elemeket összegyűjtsem, hogy egy adott projekt mitől lesz kellően átható vagy mik azok az apró részletek, amik egy adott filozófiát az alkotások mögött képviselni tudnak materialistában.

Zárogondolatként sikeresen zártam ezt a projektet és rengeteg potenciált látok benne a későbbiekben, amiket érdemes lenne megvalósítani.